

นโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาล ตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Government Social Welfare policies that effect to life quality development of the elderly in Tha-Ngeu Amphoe Mueang Nakhon Si Thammarat Province

พิมพลภัส จิตต์ธรรม*

Pimlapas Jittham*

บทคัดย่อ

การศึกษานโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (4 ด้าน คือ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการศึกษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสาร ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ) ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ประชากรเป็นผู้สูงอายุ บุคคลทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว จำนวน 8 หมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำนวน 295 คน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลที่รวบรวมมา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบสอบถามปลายเปิดจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่านโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ระดับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ทั้ง 4 ด้านโดยภาพรวม พบว่า 1) ด้านการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เท่ากับ 3.70 2) ด้านการศึกษาศาสนา และข้อมูลข่าวสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เท่ากับ 3.70 3) ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.67 4) ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.65 ปัญหาและอุปสรรคนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ มีปัญหาและอุปสรรคทั้ง 4 ด้าน และแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้แก้ไขปัญหาและอุปสรรคทั้ง 4 ด้านเช่นกัน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะโดย

* อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

e-mail: pimlapas.j@hotmail.com

จะให้ความสำคัญกับการเข้าถึงประชาชน และการให้บริการที่เป็นระบบ มีความกระตือรือร้น และมีความรวดเร็วในการดำเนินงานมากขึ้น

คำสำคัญ : นโยบายสวัสดิการสังคม, การพัฒนาคุณภาพชีวิต, ผู้สูงอายุ

Abstract

The research of The Government Social Welfare policies that effect to life quality development for the elderly in Tha-Ngew, Amphone Mueang, Nakhon Si Thammarat Province. The objectives of this research were to study The Government Social Welfare Policies that effect to life quality development (for elderly in 4 areas including Public Health and Medical service, Education, Religions, Information and news Appropriate occupation and Suitable. Occupational Training and Monthly Allowance Assistance) Problems and barrier, Solutions to problems welfare Policies that effect to life quality development. The research is a quantitative, both genders-male and female from the elderly population over 60 years old in 8 Villages, elderly of 295 samples. The research was using the automatic statistic program to integrate and analyze the data that shown Frequency, Percentage, Mean and Standard Deviation. This research used open-ended form questionnaires that were concluded by using a descriptive statistic as a data analysis.

The results of the research of The Government Social Welfare policies that effect to life quality development of the elderly in Tambon Tha-Ngew, Muang Amphone, Nakhon Si Thammarat were; The Government Social Welfare Policies that effect to life quality development of the elderly has found in 4 areas, including; 1) Public Health and Medical: $\bar{x} = 3.70$ (High) 2) Education, Religions, News and information: $\bar{x} = 3.70$ (High) 3) Occupational Training: $\bar{x} = 3.67$ (Medium) 4) Monthly Allowance Assistance: $\bar{x} = 3.65$ (Medium) Problems and barrier of The Government Social Welfare Polices that effect to life quality development of the elderly that have shown in 4 areas and Solutions to problems of The Government Social Welfare Policies that effect to life quality development of the elderly that have shown in 4 areas. Also the suggestions of using the proper social services with fast, effective and active systems that will be benefit to mass population.

Keywords : Social Welfare policies, Life quality development, Elderly

บทนำ

ในช่วงปี 2544 จำนวนและสัดส่วน ผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) ของ ประเทศไทยเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็ว ทำให้ โครงสร้างประชากรของประเทศไทยกำลัง เคลื่อนเข้าสู่ระยะที่เรียกว่า ภาวะประชากรสูง อายุ เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในประเทศที่พัฒนา แล้ว การเข้าสู่สภาวะประชากรสูงอายุจะมีผล ต่อสภาพสังคม สภาวะเศรษฐกิจและการจ้าง งาน ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรทางสุขภาพ และสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่องระยะยาว ในการปรับกระบวนทัศน์และโครงสร้างพื้นฐาน ต่าง ๆ ของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง (แผนผู้สูง อายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2, 2553) รายงานการสำรวจ ประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550 ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรสูงอายุ ในประเทศไทยมีถึงประมาณ 7 ล้านคน คิดเป็น เกือบร้อยละ 11 ของประชากรทั้งประเทศที่มี อยู่ประมาณ 65.6 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่ง ชาติ, 2551)

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ย่อม หมายความว่าประเทศไทยจะมีเวลาสั้นมากที่จะ เตรียมการทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคม ตลอดจนการเตรียมการในด้านสวัสดิการ การบริการ และการสร้างหลักประกันต่าง ๆ เพื่อ รองรับประชากรสูงอายุ ผลการดำเนินงานตาม แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ระยะ 5 ปี แรก (พ.ศ. 2545 - 2549) ให้ผลที่สอดคล้อง กับการศึกษาที่ผ่านมา กล่าวคือ พบว่าโดยรวม แม้ผู้สูงอายุจะมีอายุยืนยาวขึ้น แต่จำนวนปีที่ พึ่งพาหรือมีปัญหาด้านสุขภาพจนไม่สามารถช่วย ตนเองได้กลับเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าการมี ชีวิตที่ยืนยาวขึ้นนั้น ไม่ได้หมายความว่าสุขภาพ

ผู้สูงอายุจะดีขึ้น แต่ในบางช่วงของชีวิตกลับต้อง อยู่ในภาวะทุพพลภาพช่วยตนเองไม่ได้ ต้องพึ่งพา ผู้อื่นในการดำเนินชีวิตประจำวันการเสื่อมถอย ของสมรรถภาพทางกาย ภาวะการเจ็บป่วยด้วย โรคเรื้อรัง ภาวะทุพพลภาพ รวมทั้งการลดหรือ สูญเสียบทบาททางเศรษฐกิจและสังคม อาจส่ง ผลให้ผู้สูงอายุไม่สามารถปรับตัวปรับใจได้ทันและ อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ (แผนผู้ สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2, 2553) กรมสุขภาพจิต (2552) ได้สรุปไว้ว่า ปัญหาสุขภาพจิตที่สำคัญ 5 อันดับแรกของผู้สูงอายุ ได้แก่ โรควิตกกังวล และเครียด โรคจิต สมองเสื่อม ซึมเศร้า และ การติดยาเสพติด นอกจากสุขภาพจิตแล้วผู้สูงอายุ ยังประสบปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาทางด้าน สุขภาพกาย ผู้สูงอายุมักจะมีปัญหาด้านสุขภาพ เสื่อมโทรม มีโรคภัยต่างๆ เบียดเบียน ทั้งโรคทาง กาย และทางสมอง ผู้มีอายุเกิน 65 ปี มักมีการ เปลี่ยนแปลงทางสมองคือ โรคสมองเสื่อม โรค หลงลืม โรคซึมเศร้า ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุที่มีฐานะไม่ดี ไม่มีลูกหลานดูแลอุปการะ เลี้ยงดู อาจจะไม่มียาได้ หรือรายได้ไม่เพียงพอ สำหรับการเลี้ยงชีพ อาจจะไม่มียาที่อยู่อาศัย ทำให้ ได้รับความลำบาก ปัญหาด้านความรู้ ผู้สูงอายุ ไม่มีโอกาสได้รับความรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง ให้ เหมาะสมกับวัย และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และ เพื่อให้เข้ากันได้กับเยาวชนรุ่นใหม่ ปัญหาทาง ด้านสังคม ผู้สูงอายุอาจจะไม่ได้รับการยกย่องจาก สังคมเหมือนเดิม โดยเฉพาะผู้ที่เคยเป็นข้าราชการ ตำแหน่งสูงซึ่งเคยมีอำนาจและบริหารแวดล้อม เมื่อเกษียณอายุราชการ อาจเสียดายอำนาจและ ตำแหน่งที่เสียไป เยาวชนและหนุ่มสาวหลายคน มีทัศนคติไม่ดีต่อผู้สูงอายุ เห็นคนรุ่นเก๋าล้าสมัย พุดไม่รู้เรื่องและไม่มีประโยชน์ ปัญหาทางด้าน จิตใจ ผู้สูงอายุจะไม่ได้ได้รับความเอาใจใส่ และ

ความอบอุ่นจากลูกหลานอย่างเพียงพอ ทำให้รู้สึก
ว่าเหงาอ้างว้าง และอาจจะมีคามวิตกกังวลต่างๆ
เช่น กังวลว่าจะถูกลูกหลาน และญาติพี่น้องทอด
ทิ้ง กังวลในเรื่องความตาย ผู้สูงอายุมักมีอาการ
เปลี่ยนแปลง เช่น เศร้า เฉยเมย เอาแต่ใจตนเอง
ผู้สูงอายุบางคน ก็ยังมีความต้องการความสุขทาง
โลกีย์ ซึ่งไม่เหมาะสมกับวัยของตนทำให้ได้รับ
ความผิดหวัง ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ปัญหา
ผู้สูงอายุที่นำเป็นห่วงคือ การเปลี่ยนแปลงทาง
สังคม และวัฒนธรรม ในอดีตจะเป็นครอบครัว
ใหญ่ ที่เรียกว่า ครอบครัวขยาย ทำให้มีความ
สัมพันธ์แน่นแฟ้น และเกิดความอบอุ่น ระหว่าง
พ่อ แม่ และลูกหลาน ในปัจจุบันครอบครัวคน
ไทย โดยเฉพาะในเขตเมืองจะเป็นครอบครัวเดี่ยว
เป็นส่วนใหญ่ ลูกหลานจะมาทำงานในเขตเมือง
ทิ้งพ่อแม่ให้เฝ้าบ้าน ทำให้ผู้สูงอายุอยู่อย่าง
โดดเดี่ยว ไม่ได้รับการดูแล และได้รับความอบอุ่น
ดังเช่นอดีตที่ผ่านมา ปัญหาค่านิยมที่เปลี่ยนแปลง
ปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงจากภาวะทางด้าน
เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้เยาวชนมีความกตเวทิต่อ
พ่อแม่ ครูอาจารย์ น้อยลง ผู้สูงอายุไม่ได้
รับการดูแล ต้องอาศัยสถานสงเคราะห์คนชรา
ในอนาคตเมื่อประเทศไทยเป็นประเทศ
อุตสาหกรรมแบบใหม่ สังคมไทยอาจกลายเป็น
สังคมตะวันตกคือ ต่างคนต่างอยู่ ไม่มีการเอื้อเฟื้อ
ซึ่งกันและกัน ไม่มีการทดแทนบุญคุณ บุตรหลาน
โตขึ้นก็จะไม่เลี้ยงดูพ่อแม่เมื่อแก่ชรา (สำนัก
ส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย,2554)

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้มีการ
ประกาศใช้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 จึงต้องถ่าย
โอนภารกิจหลายประการที่รัฐดูแลอยู่ให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ เช่น การ
จัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสถานสงเคราะห์
คนชรา ศูนย์บริการผู้สูงอายุ ซึ่งทำให้การดูแล
ผู้สูงอายุได้ทั่วถึงและใกล้ชิดมากขึ้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ.2550 จึงได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจ
การปกครองไปสู่ท้องถิ่น และได้บัญญัติหมวดที่ 14
ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เป็นการเฉพาะ
ตั้งแต่มาตรา 281 ถึงมาตรา 290 เพื่อกระจาย
อำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น
โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า รัฐต้องให้ความสำคัญ
อิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง
ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และ
ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วย
งานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วน
ร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่รวมทั้งมี
อำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลประชาชนใน
ท้องถิ่น และได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ
แก่ผู้สูงอายุไว้ ดังนี้ คือ มาตรา 53 บุคคลซึ่ง
มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอ
แก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี
และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ รัฐบาลจึง
ได้มีการกำหนดนโยบายสวัสดิการสังคม เพื่อให้
สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุ และให้
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นควบคุมดูแลดำเนินการ
ตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้

เทศบาลตำบลท่าจั่ว ในฐานะที่เป็น
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจและหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่ม
เติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 (6)
ที่กำหนดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่

ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (10) ที่ระบุไว้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจ และหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลท่าจั่ว มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 8 หมู่บ้านดังนี้หมู่บ้านป่า ไม้ หมู่บ้านขวาง หมู่บ้านโคกทิง หมู่บ้านปายาง หมู่บ้านท่างาม หมู่บ้านสำนักหลุมพอ หมู่บ้านห้วย หูแร่ บ้านคลองคอน

ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุใน ปัจจุบันได้ส่งผลกับผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบล ท่าจั่วเช่นกัน จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาระดับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐ ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ 4 ด้านคือ ด้าน การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้าน การศึกษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสาร ด้านการ ประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม และด้านการส่งเสริม เบี้ยยังชีพ การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอ เกี่ยวกับสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุให้กับเทศบาล ตำบลท่าจั่วตามนโยบายสวัสดิการสังคมที่รัฐบาล ได้มีการกำหนดลงสู่ท้องถิ่นต่างๆ และช่วยในการ ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้สูงอายุทั้ง ในปัจจุบันและในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับนโยบายสวัสดิการ สังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอ เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค นโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบล ท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคนโยบายสวัสดิการสังคมของภาค ภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานโยบายสวัสดิการสังคม ของภาครัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ในเขต เทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาวิจัยเชิง ปริมาณ ซึ่งดำเนินการศึกษาโดยเก็บรวบรวม ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละ ด้านพร้อมด้วยการนำเสนอข้อเสนอแนะประกอบ ด้วยการวิจัยจากเอกสารและการวิจัยภาคสนาม และทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้สูงอายุในเขต เทศบาลตำบลท่าจั่ว

1.1 ประชากร บุคคลทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อยู่ในเขต เทศบาลตำบลท่าจั่ว มีจำนวนที่ 8 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านป่าไม้ หมู่บ้านขวาง หมู่บ้านโคกทิง หมู่บ้านปายาง หมู่บ้านท่างาม หมู่บ้านสำนัก หลุมพอ หมู่บ้านห้วยหูแร่ บ้านคลองคอน จำนวนผู้สูงอายุ 1,329 คน (ข้อมูลผู้สูงอายุของ เทศบาลตำบลท่าจั่ว ปีงบประมาณ 2556)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากประชากรผู้สูงอายุในตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1,329 คน มีการคำนวณด้วยสูตรของ Taro, Yamane จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จากผู้สูงอายุที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่วทั้ง 8 หมู่บ้าน

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาในส่วนของการศึกษานโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหา นโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ รวมไปถึงข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ พร้อมการบันทึกเสียง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นข้อมูล que เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามระดับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ใช้ควบคู่กับแบบสอบถามปลายเปิดพร้อมบันทึกเสียง จากการ

แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน ในการลงพื้นที่ภาคสนาม ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 8 หมู่บ้าน เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ รวมไปถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา นโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการพรรณนาวิเคราะห์ ผู้ศึกษามีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์โดยหลังจากที่รวบรวมแบบสอบถามที่สำรวจมาแล้ว จึงนำมาตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ที่ได้จากการสังเกตและการบันทึกการซักถามที่จัดลำดับความสำคัญแล้ว นำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์แยกตามประเด็นวัตถุประสงค์ และเปรียบเทียบกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เอกสารต่าง ๆ มา

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน แสดงความสำคัญของข้อมูลได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์และการเขียนรายงาน

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา จะเป็นข้อมูลในเชิงปริมาณประกอบด้วยการพรรณนาที่มีรายละเอียดลึก มีการอ้างอิงโดยตรงเกี่ยวกับที่มาของข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าหรือข้อมูลทางเอกสารต่างๆ ดังนั้นข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการตอบประเด็นแบบสอบถาม ข้อมูลเอกสารต่างๆ จะถูกนำมาวิเคราะห์และประมวลผล โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในแง่ต่างๆ ตามข้อเท็จจริง ทั้งในเชิงเหตุและผล ซึ่งการวิเคราะห์จะออกมาในรูปค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงพรรณนาไปสู่คำตอบในการศึกษาและสรุปตีความตามหลักวิชาการ ประกอบการเขียนรายงานเพื่อชี้ให้เห็นถึงหลักการและแนวทางเกี่ยวกับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

อภิปรายผลของการวิจัย

นโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข ด้านการศึกษา ศาสนา ข้อมูลข่าวสาร ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุทั้ง 4 ด้าน ภาพรวม

ของผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 3.68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข และด้านการศึกษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.70 ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 3.67 ซึ่งด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.65 **ระดับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช** ทั้ง 4 ด้าน คือ

1. ด้านการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เท่ากับ 3.70 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขเมื่อแยกตามประเด็นคำถามพบว่า มีสิทธิเลือก/เข้ารับบริการด้านการรักษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.99 มีการให้คำแนะนำที่ดีในขณะที่เข้ารับบริการ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 3.95 ซึ่งมีการเข้ารับบริการบริการตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

2. ด้านการศึกษาศาสนา และข้อมูลข่าวสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เท่ากับ 3.70 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุการศึกษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสารเมื่อแยกตามประเด็นคำถามพบว่า มีการสนับสนุนกิจกรรม โครงการทางศาสนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

เท่ากับ 3.99 มีการเข้าร่วมอบรม ศึกษา เรียนรู้จากหน่วยงานองค์กร/ชมรมผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 3.98 ซึ่งมีได้ปฏิบัติตามศาสนกิจตามศาสนาที่นับถือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.23 ตามลำดับ

3. ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.67 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม เมื่อแยกตามประเด็นคำถามพบว่า มีการให้ความรู้/แนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.11 มีการจัดไปศึกษาดูงานเพื่อนำมาพัฒนาอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 3.98 ซึ่งได้รับการฝึกอบรม เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพตามความถนัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.04 ตามลำดับ

4. ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.65 แบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเมื่อแยกตามประเด็นคำถามพบว่า มีการจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.41 ความเพียงพอในการรับเบี้ยยังชีพต่อค่าใช้จ่ายของตน มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 4.22 ซึ่งมีการจัดระบบการจ่ายเบี้ยยังชีพในแต่ละเดือนตรงตามเวลา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.58 ตามลำดับ

จากผลการวิจัยนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูง

อายุ ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ ของอับราฮัม มาสโลว์ ได้มองความต้องการของมนุษย์ในรูปของลำดับขั้น เริ่มตั้งแต่ลำดับต่ำสุดจนถึงลำดับสูงสุด และสรุปว่าเมื่อความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการขั้นต่อไปก็จะเกิดขึ้น (ชาญชัย อาจินสมจาร, 2554) ตามทฤษฎีมาสโลว์ บุคคลจะพยายามตอบสนองความต้องการห้าอย่างตามลำดับ ความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ของมนุษย์คือความต้องการทางกายภาพ (เช่น ความต้องการปัจจัย 4 อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค) เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการสนองตอบจนเป็นที่พอใจแล้วมนุษย์ก็มีความพึงพอใจในความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไป ประกอบด้วยความต้องการความปลอดภัย (ความมั่นคงในงานและเงื่อนไขของการทำงานที่ปลอดภัย) การยอมรับทางสังคม (มีมิตรภาพที่ดีกับผู้ร่วมงานและผู้จัดการ การยกย่อง (การมีชื่อเสียงในสังคม) และสุดท้ายคือการประสบความสำเร็จในชีวิต (การเจริญก้าวหน้าในประสบการณ์ทุก ๆ ด้าน และมีงานที่ทำหยาบมากขึ้น) ซึ่งความต้องการอันสุดท้ายนี้เป็นระดับความต้องการที่สูงสุดที่คนเราต้องการ (วิเชียร วิทย์อุดม, 2554)

มาสโลว์ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจขึ้นมาที่อยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานสามข้อต่อลักษณะของมนุษย์ ประการแรก มนุษย์มีความต้องการที่ไม่เคยถูกตอบสนองอย่างจบสิ้น ประการที่สอง การกระทำของมนุษย์จะมุ่งที่การตอบสนองความต้องการที่ยังไม่ได้ถูกตอบสนอง ประการที่สาม ความต้องการจะเรียงลำดับตั้งแต่ความต้องการระดับต่ำไปจนถึงความต้องการระดับสูง

(เอกวิทย์ มณีธร, 2552) จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ ของอับราฮัม มาสโลว์ จะเห็นได้ว่า ผู้สูงอายุก็มีความต้องการตามลำดับขั้นเช่นกัน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยพิจารณาได้จาก หลักประกันผู้สูงอายุที่ประสบความสำเร็จทุกขยาค ต้องได้รับการเกื้อกูลจากครอบครัว ชุมชน สังคม และรัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การสร้างหลักประกันในวัยสูงอายุเป็นกระบวนการสร้างความมั่นคงให้แก่สังคมโดยการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ได้แก่ ประชากรช่วยตนเอง ครอบครัว คุแล ชุมชนช่วยเกื้อกูล สังคม รัฐสนับสนุนโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ควรมีการบูรณาการให้เหมาะสมกับสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง โดยผู้สูงวัยเป็นหลักชัยของสังคม ดังนี้ (แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2, 2553)

1. ผู้สูงอายุที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี คือ มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต ครอบครัวมีสุข สังคมเอื้ออาทร อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ปลอดภัย มีหลักประกันที่มั่นคง ได้รับสวัสดิการและการบริการที่เหมาะสม อยู่อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี พึ่งตนเองได้ เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจและมีส่วนร่วมในครอบครัวชุมชนและสังคมมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

2. ครอบครัวและชุมชนเป็นสถาบันหลักที่มีความเข้มแข็ง สามารถให้การเกื้อหนุนแก่ผู้สูงอายุได้อย่างมีคุณภาพ

3. ระบบสวัสดิการและการบริการ จะต้องสามารถรองรับผู้สูงอายุให้สามารถดำรงอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้อย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน

4. ทุกภาคส่วนจะต้องมีส่วนร่วมในระบบสวัสดิการ และบริการให้แก่ผู้สูงอายุ โดยมีการกำกับดูแลเพื่อการคุ้มครองผู้สูงอายุในฐานะผู้บริโภค

5. ต้องมีการดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุที่ทุกข์ยากและต้องการการเกื้อกูลให้ดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนได้อย่างดีและต่อเนื่อง

ปัญหาและอุปสรรคนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

1. ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขรักษาพยาบาลในแต่ละด้าน

1.1 เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความชำนาญในการให้คำแนะนำที่ดีและการให้บริการทางการแพทย์

1.2 บริการเยี่ยมผู้สูงอายุยังไม่ทั่วถึง
1.3 ขาดงบประมาณ สนับสนุนการตรวจสุขภาพ

1.4 ขาดบุคลากรทางการแพทย์

2. ด้านการศึกษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสาร

2.1 หน่วยงานขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี มีความล่าช้าในการกระจายข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน

2.2 ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้านกิจกรรมต่างๆ ทางศาสนา

2.3 รัฐมีการสนับสนุนข้อมูลวิชาการ

3. ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม

3.1 เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

3.2 โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานยังไม่มีครอบคลุมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพตามความถนัดของประชาชน

3.3 ขาดงบประมาณสนับสนุน

4. ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ

4.1 ขั้นตอนในการจ่ายเบี้ยยังชีพมีความล่าช้า

4.2 จำนวนเงินไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตในแต่ละวัน

4.3 ผู้สูงอายุยังไม่เข้าใจระเบียบผู้สูงอายุและเข้ามาถึงสิทธิ ทำให้ขาดโอกาสได้รับความสงเคราะห์

แนวทางการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับนโยบายสวัสดิการสังคมของภาครัฐที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

1. ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

1.1 บูรณาการร่วมกับอนามัยหมู่บ้าน โดยผ่านหัวหน้าอนามัยและอสม. เป็นคนขับเคลื่อน

1.2 วัดความดันควรกำหนดนโยบายจากภาครัฐ ควรกำหนดให้ผู้สูงอายุได้รับการตรวจสุขภาพทุกคนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

1.3 ตรวจสุขภาพ (ผ่านชมรมผู้สูงอายุประจำหมู่บ้าน)

2. ด้านการศึกษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสาร

2.1 มีตัวแทนในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแต่ละหมู่บ้าน

2.2 อบรมทัศนศึกษาดูงาน

2.3 ไปวัดทุกวันพระ (ช่วยพัฒนาวัดตามสมควร)

2.4 ควรสนับสนุนทางวิชาการและความรู้ทางด้านกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านการประกอบอาชีพ/ฝึกอบรม

3.1 ส่งเสริมรายได้ ลดรายจ่ายในครัวเรือน

3.2 หัตถกรรมงานฝีมือ ดอกไม้จันทน์

3.3 เงินบำรุงค่าใช้จ่ายในการจัดอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

3.4 สนับสนุนวิทยากรและงบประมาณ เพื่อส่งเสริมผู้สูงอายุ

4. ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ

4.1 สำรวจผู้สูงอายุ
4.2 ประชาสัมพันธ์การจดทะเบียนผู้สูงอายุ

4.3 ติดตามการจดทะเบียน
4.4 อธิบายการได้รับสิทธิและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

4.5 ควรลดขั้นตอนการจดทะเบียนผู้สูงอายุ

4.6 ควรเพิ่มเงินในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ เนื่องจากในการดำรงชีวิตมีค่าครองชีพสูง

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวคือผู้สูงอายุในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช หากมีการทำวิจัยต่อยอดควรมีกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม คือผู้ดูแล ผู้รับผิดชอบหรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับนโยบายสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ

2. การวิจัยในเรื่องนี้จะสังเกตได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างมีมาก หากผู้ที่จะทำวิจัยหรือมีผู้สนใจที่จะทำวิจัยต่อควรศึกษาให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับความต้องการที่แท้จริงของผู้สูงอายุที่ต้องการให้รัฐเป็นผู้จัดสรรนโยบายสวัสดิการที่เป็นประโยชน์กับผู้สูงอายุต่อไป

3. ควรเพิ่มพื้นที่ในการศึกษานโยบายสวัสดิการสังคมของรัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในระดับอำเภอ และระดับจังหวัดเพื่อนำผลวิจัยมาปรับปรุงหรือเป็นแนวทางในการสนับสนุนในด้านต่างๆ ให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2548). **การจัดสวัสดิการสังคม.**

กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2551). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้สูงอายุ,** กรุงเทพฯ :

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ **แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) ฉบับปรับปรุง**

ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

คณะวิชาการ (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550.** กรุงเทพฯ : พิรพาส.

งานสวัสดิการสังคม. (2556). **เอกสารประกอบการดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหาร**

ส่วนตำบลท่าจั่ว ประจำปีงบประมาณ 2556. นครศรีธรรมราช : เทศบาลตำบลท่าจั่ว.

ชาญชัย อาจินสมมาตร. (2554). **ทฤษฎีการบริหาร.** สถาบันเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2549-2554.

ณัฐพันธุ์ เขจรนนท์. (2551). **พฤติกรรมองค์กร.** กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

วิเชียร วิทยอดม. (2554). **การจัดการสมัยใหม่,** กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์.

วิเชียร วิทยอดม. (2550). **องค์กรและการจัด,** กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์.

ระพีพรรณ คำหอม. (2549). **สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : อารยัน มีเดีย.

ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ. (2547).

ผู้สูงอายุ : ชุมทรัพย์ทางปัญญา. กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

สมเกียรติ ทรัพย์สินโยธิน. (2553). **การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วน**

ท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี, บทคัดย่อ.

เอกวิทย์ มณีธร. (2552). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร/การจัดการ,** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม.ที.เอส.

-----, (2552). **กรมสุขภาพจิต.** กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.

-----, (2546). **พระราชบัญญัติการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.2546.**

กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

-----, (2546). **พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546.** กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

-----, (2551). **สำรวจสุขภาพจิตคนของคนไทย พ.ศ. 2556.** กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

-----, (2554). **สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย.** กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.